

THÔNG TIN TÁC GIẢ

Họ và tên : HOÀNG MINH HẢO

Sinh ngày : 04 tháng 7 năm 1966 Giới tính: Nữ

Nơi sinh: Hà Nội

Nghề nghiệp: Giáo viên

Đơn vị công tác: Trường THCS Trần Hưng Đạo- Biên Hòa

Dân tộc : Kinh

Đảng viên

Số điện thoại: 0983814766

Email: minhhao4766@gmail.com

LỜI NÓI ĐẦU

Tôi sinh ra và lớn lên ở Hà Nội, đến năm mười sáu tuổi gia đình tôi chuyển về Biên Hòa-mảnh đất nơi cha tôi đã từng sống và tham gia kháng chiến. Đồng Nai vùng đất “Miền Đông gian lao mà anh dũng” cũng là nơi ông nội tôi (liệt sĩ Hoàng Bá Bích) đã hi sinh tại chiến khu Đ. Mỗi lần đi qua con đường Hoàng Bá Bích tôi rất tự hào và ước mong có dịp nào đó được viết về ông, những điều có lẽ mọi người chưa biết. Đồng Nai, cũng chính nơi này tôi được gặp nhà văn Lý Văn Sâm, một nhà hoạt động cách mạng kiên cường, một nhà văn xuất sắc của miền Nam, nhà văn tiêu biểu của Nam Bộ từng được đánh giá là một trong hai cây bút xuất sắc nhất ở miền Nam giai đoạn 1945-1954.

Rời ngôi trường trung học phổ thông Ngô Quyền tôi vào trường Đại học Sư phạm khoa Văn, hiện tôi đang công tác ở Biên Hòa. Là một giáo viên tôi ý thức được rằng mình cần phải giữ gìn và phát huy giá trị truyền thống của quê hương sẽ là người truyền lửa cho các em để học sinh càng hiểu thêm về lịch sử quê hương Đồng Nai nhất là trong các tiết văn học địa phương. Chính vì những lí do trên đã thôi thúc tôi tham gia hội thi “ Tìm hiểu giá trị văn hóa – lịch sử Đồng Nai năm 2016” như lời tri ân đến công ơn của các các vị anh hùng dân tộc, danh nhân văn hóa Việt Nam nói chung, Đồng Nai nói riêng.

Thông qua hội thi này, tôi thêm yêu vùng đất Biên Hòa- Đồng Nai. Khâm phục những lớp cha anh đi trước đã xây dựng một vùng đất Đồng Nai phát triển như ngày hôm nay.

Câu1 : Hãy nêu cảm nhận của bạn về tiểu sử nhân vật được chọn đặt tên đường tại địa phương phường, xã nơi bạn đang ở. Những đức tính nào của nhân vật bạn cần học tập và noi theo.

HOÀNG BÁ BÍCH- NGƯỜI CHIẾN SĨ CỘNG SẢN VÀ CON ĐƯỜNG MANG TÊN ÔNG

Mời bạn về thăm Biên Hòa- Đồng Nai quê hương tôi, nơi đây có những địa danh đi vào lịch sử với những chiến công oai hùng, có những tên làng, tên núi, tên sông, có những con đường mang tên các vị anh hùng dân tộc, có những người con ưu tú của Đồng Nai, có những con người đã ngã xuống trên mảnh đất này. Tôi muốn nói đến người chiến sĩ cộng sản- liệt sĩ Hoàng Bá Bích, chắc hẳn bạn cũng sẽ tự hào như tôi.

Hoàng Bá Bích sinh năm 1904 tại thị xã Bắc Ninh, quê hương của những làn điệu dân ca quan họ với những con người tài hoa. Là con trai cụ Hoàng Bá Lược giỏi chữ nho và bốc thuốc hay có tiếng ở Bắc Ninh thời bấy giờ. Ảnh hưởng từ vốn tri thức của người cha giỏi về chữ nho nhưng ông lại rẽ sang tân học và tốt nghiệp trường Sư phạm thuộc nha học chính Bắc Kỳ. Với dáng người mảnh khảnh, nhanh nhẹn cùng với sự am hiểu về Hán Văn và giỏi tiếng Pháp nên ngoài việc dạy trường công của tỉnh ông còn được các trường tư mời dạy.

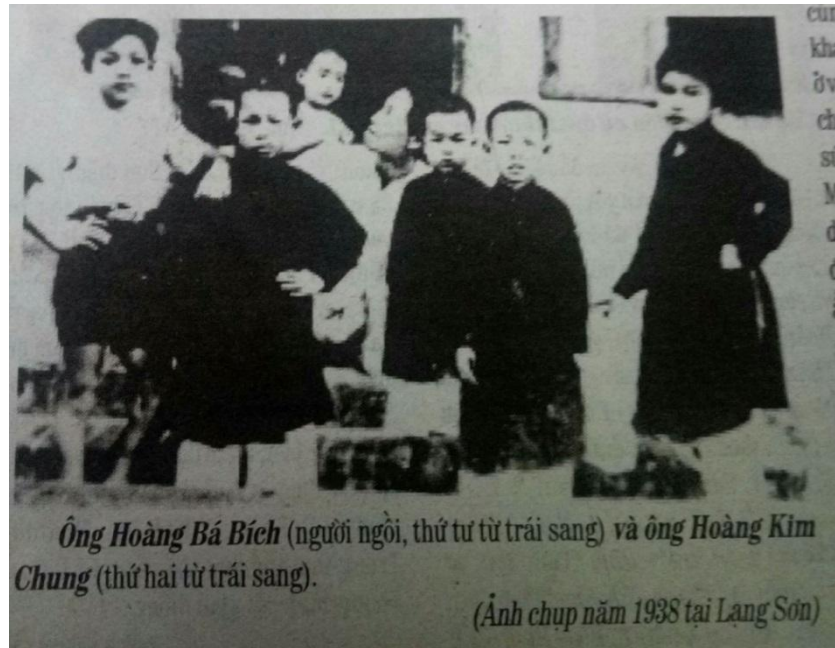
Năm hai mươi bốn tuổi (1928) ông giáo Hoàng Bá Bích lập gia đình với bà Lý Thị Vòng nổi tiếng xinh đẹp ở thị trấn Bắc Ninh và lần lượt cho ra đời bốn cậu con trai là: Hoàng Kim Chung, Hoàng Sỹ Kỳ, Hoàng Bá Khải, Hoàng Viên Đàm.

Gia đình thuộc hạng danh giá, phú quý ở xứ Kinh Bắc lúc bấy giờ, dùng một cái “Ông giáo” xin nghỉ dạy và ngao du tận xứ Huế ở Trung Kỳ. Với trình độ tiếng Pháp thành thạo với bằng cấp sư phạm ông được Sở hỏa xa Trung Kỳ nhận vào làm thư kí ga xe lửa Huế.

Nguồn: Bảo tàng Đồng Nai

Say mê theo dõi báo chí đặc biệt là báo *Tiếng Dân*, rồi ông tìm cách đến thăm cụ chủ bút Huỳnh Thúc Kháng và cụ Phan Bội Châu. Anh thư kí hỏa xa bắt đầu ý thức được trách nhiệm của người thanh niên trong thời kỳ đất nước bị đắm chìm trong vòng nô lệ là phải đấu tranh giành độc lập tự do nên anh trở thành người cổ động tích cực cho báo *Tiếng Dân*. “Hành vi nguy hiểm” ấy của ông đã bị thực dân Pháp chú ý. Chúng cho người theo dõi ngày đêm.

Biết đang bị theo dõi chặt chẽ, năm 1931 ông bỏ sở trốn về Bắc Ninh và xin dạy học trở lại. Ty học chính Bắc Ninh nhận và đưa ông lên Lạng Sơn dạy học. Ở đây ông thường lui tới các trường ở vùng sâu như Bắc Lãng, Lộc Bình... Thấy hành vi đáng ngờ của ông, nha học chính Bắc Kỳ cử thanh tra xuống tận nơi để kiểm tra

Ông Hoàng Bá Bích (người ngồi, thứ tư từ trái sang) và ông Hoàng Kim Chung (thứ hai từ trái sang).

(Ảnh chụp năm 1938 tại Lạng Sơn)

Nguồn: Ảnh gia đình gửi báo Đồng Nai

nhưng không có bằng chứng nên gây khó dễ cho ông. Bực mình trước thái độ của đoàn thanh tra ông nghỉ dạy. Bấy giờ viên công sứ Lạng Sơn rất có cảm tình với thầy giáo Hoàng Bá Bích nên cho mời ông đến và làm thông ngôn Tòa bố. Ông từ chối và xin mở trường tư thục, được sự chấp thuận của viên công sứ Pháp trường tư thục Minh Mệnh – trường tư thục duy nhất ở Lạng Sơn ra đời. Hiệu trưởng Hoàng Bá Bích không thu học phí của học trò nghèo và lại trực tiếp đứng lớp nên trường rất có uy tín. Thầy được mời tham gia giám khảo trong nhiều cuộc thi. Một lần đi chấm thi ở Cao Bằng về, ông quyết định giao trường cho mấy người em rồi vội vã ra đi, đó là vào năm 1938.

Sau đó ông gửi thư về và nói đang làm đốc công cho hãng thầu xây dựng Eiffel của Pháp ở Nam Kinh (Trung Hoa). Khi Nhật đánh vào Hoa Nam hãng thầu rút về làm sân bay ở Việt Nam và giao ông làm kế toán trưởng. Sau cuộc khởi nghĩa Nam Kỳ 1940 thất bại, các cơ sở cách mạng bị đàn áp. Cuối năm đó ông bỏ công

việc kế toán trưởng về Hà Nội rồi tất tả lên tàu vào Sài Gòn. Ông vào làm cho hãng đóng tàu Nichisan của Nhật ở cầu Rạch, sau đó ông ra Vũng Tàu làm tổng quản lý cho một công trường xây dựng ở Bãi Dâu.

Cuối năm 1942 nghe tin ông bị sốt rét rất nguy kịch phải nằm ở bệnh viện Chợ Rẫy, vợ ông đưa sáu người con vào Sài Gòn(Bốn cậu con trai và hai cô con gái).

Đầu năm 1943 ông lên Biên Hòa làm ở nhà máy cưa BIF ở Tân Mai và liên kết với một số người như Ba Liệu, Hồ Hòa, Lê Nguyên Đạt, Đặng Nguyên... để hoạt động cách mạng.

Năm 1945 quân Pháp đánh Biên Hòa. Đoàn trưởng thanh tra Hoàng Bá Bích về Đất Cuốc lập trại Tân Uyên, trại được đặt tên là trường quân chính Tân Uyên. Cuối tháng 11 năm 1945 sau khi hoàn thành công tác đào tạo cán bộ quân sự, trường quân chính giải thể ông về lại cơ quan thanh niên cứu quốc tỉnh Biên Hòa đóng quân ở thị trấn Tân Uyên.

Thực hiện chỉ thị “ *Kháng chiến kiến quốc* ” của Trung ương Đảng ngày 10 tháng 12 năm 1945 hội nghị xứ ủy Nam bộ mở rộng đã quyết định xây dựng căn cứ kháng chiến, Hoàng Bá Bích được Mặt trận Việt Minh tỉnh Biên Hòa đề cử làm tổng thư ký Ủy ban nhân dân tỉnh (như chánh văn phòng UBND tỉnh hiện nay).

Nguồn: Báo Đồng Nai

Đầu năm 1946 ông được giao làm quyền Chủ tịch Ủy ban hành chính kháng chiến tỉnh Biên Hòa. Ngày 15 tháng 3 năm 1946 quân Pháp bắt đầu tổ chức cuộc hành quân lớn đánh vào chiến khu Lạc An, ông Hoàng Bá Bích bị bắt và bắn chết tại Tân Tịch, Tân Uyên (nay là Bình Dương), khi ấy cậu con trai còn đang nằm trong bụng mẹ. Ngày 20 tháng 12 năm 2004 Tỉnh ủy, HĐND, UBND, MTTQ tỉnh, thành phố Biên Hòa cùng gia đình đã tổ chức trọng thể lễ di dời, an táng hài cốt đồng chí Hoàng Bá Bích nguyên Chủ tịch ủy ban hành chính tỉnh Biên Hòa từ Tân Uyên về nơi an nghỉ cuối cùng tại nghĩa trang liệt sĩ tỉnh Đồng Nai.

Ngày 6 tháng 9 năm 2007 Ủy ban nhân dân tỉnh Đồng Nai đã ra quyết định số 2854/QĐ-UBND đặt tên đường Hoàng Bá Bích.

Con đường mang tên Hoàng Bá Bích cách trung tâm thành phố Biên Hòa khoảng 9 km thuộc khu phố 4 Phường Long Bình. Đường Hoàng Bá Bích cắt ngang đường Bùi Văn Hòa. Trục đường chính là chợ, địa bàn rộng, dân cư đông đúc, phía trước là công viên Long Bình. Đi qua chợ rẽ phải có trường THCS Long Bình. Từ đầu đường Hoàng Bá Bích đi khoảng 3 km là đến nghĩa trang liệt sĩ tỉnh Đồng Nai- nơi an nghỉ của liệt sĩ Hoàng Bá Bích.

Nếu có dịp về Đồng Nai, mời bạn ghé thăm Biên Hòa với những địa danh đã đi vào lịch sử, đi trên những con đường mang tên các vị anh hùng dân tộc, những người con ưu tú của Đồng Nai, chắc hẳn bạn cũng sẽ tự hào như tôi.

Là con em của vùng đất Biên Hòa- Đồng Nai, mỗi chúng ta hãy luôn tìm hiểu, nghiên cứu lịch sử để biết, học tập và noi theo. Tìm hiểu giá trị văn hóa- lịch sử của các danh nhân để tự hào về dân tộc. Học tập gương những người đi trước để làm theo. Từ đó chúng ta ra sức làm việc chung tay cùng cộng đồng xây dựng quê hương Đồng Nai ngày một phát triển. Là một giáo viên tôi sẽ luôn hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình, luôn tự học và sáng tạo. Nơi gương liệt sĩ Hoàng Bá Bích tôi học tập được ở ông tinh thần yêu nước, luôn trau dồi vốn tri thức, khát vọng được cống hiến cho đời để làm cho cuộc sống mỗi ngày càng đẹp hơn.

Dong Nai 21-12-2004 8 Pháp luật

Những điều chưa biết về chiến sĩ công sản HOÀNG BÁ BÍCH

Tên của liệt sĩ Hoàng Bá Bích được đặt tên cho một con đường ở Biên Hòa. Ông Hoàng Bá Bích (1928-1984) là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta.

Ông Hoàng Bá Bích sinh ra trong một gia đình công nhân ở Biên Hòa. Ông tham gia công nhân cách mạng từ năm 1945. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta.

Ông Hoàng Bá Bích là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta.

Truy điệu và an táng trong thể hải cốt liệt sĩ HOÀNG BÁ BÍCH

Ông Hoàng Bá Bích là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta.

Ông Hoàng Bá Bích là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta. Ông là một chiến sĩ công nhân cách mạng, người con ưu tú của Đảng và nhân dân ta.

Nguồn: Báo Đồng Nai

Bút tích của thân phụ liệt sĩ Hoàng Bá Bích

Vợ liệt sĩ Hoàng Bá Bích

Tác giả (cháu nội liệt sĩ Hoàng Bá Bích) trước bàn thờ gia tiên

Nguồn: ảnh gia đình (206 Đồng Khởi- Biên Hòa- Đồng Nai)

Nghĩa trang liệt sĩ tỉnh Đồng Nai- nơi liệt sĩ Hoàng Bá Bích an nghỉ

Tác giả tới viếng mộ liệt sĩ Hoàng Bá Bích

Con và các cháu trên con đường mang tên Hoàng Bá Bích
Ảnh gia đình liệt sĩ Hoàng Bá Bích (tác giả đứng thứ tư từ phải sang)

Tác giả trên con đường Hoàng Bá Bích

Bảo tàng Đồng Nai nơi lưu giữ những di vật của liệt sĩ Hoàng Bá Bích

Tác giả tại bảo tàng Đồng Nai

Câu 2: Hãy trình bày cảm xúc của bạn về tấm gương của một trong những đại biểu Quốc hội ở Đồng Nai qua các nhiệm kỳ đã qua đời mà bạn biết.

LÝ VĂN SÂM- NGƯỜI CON ƯU TÚ ĐẠI BIỂU QUỐC HỘI KHÓA VI

Tôi may mắn được gặp nhà văn Lý Văn Sâm năm 1982 khi theo chân cha tôi tới Hội văn nghệ tỉnh Đồng Nai, lúc đó tôi đang học cấp ba. Đậu vào trường ĐHSP thành phố Hồ Chí Minh, vài lần tôi được quá giang cùng ông ngồi trên chiếc xe Ladalat của Hội về thành phố (nhà văn Lý Văn Sâm công tác ở Đồng Nai nhưng nhà ông ở thành phố Hồ Chí Minh). Đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ đến ông với dáng người mình hạc xương mai, ngón tay gầy guộc ám vàng khói thuốc, vẻ nghiêm nghị nhưng cũng có lúc vui tính. Trò chuyện với ông tôi càng cảm phục và kính trọng ông. Trân quý nhân cách của ông: một con người với dũng khí và tài năng, một đời người- một đời văn.

Nhà văn Lý Văn Sâm thời trẻ
Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập

Lý Văn Sâm sinh năm 1921 tại Tân Uyên tỉnh Biên Hòa (cũ) nay là Bình Dương. Sinh ra trong một gia đình trung lưu, là con đầu lòng nên thường được gọi là Hai (theo cách xưng hô của người miền Nam). Cha mẹ bận công tác nên ông sống chủ yếu với bà ngoại. Trọn bảy năm ở Tân Uyên tâm hồn thơ dại đã thấm bóng núi, hình cây, tiếng chim, lời suối. Có lẽ những cánh cò trắng, dòng sông xanh, thiên nhiên hoang dã đã thấm vào máu thịt, vùng đất thiên nhiên đã in đậm dấu ấn trong tâm hồn thơ bé để sau này ông có những sáng tác thật độc đáo, nó như những đóa hoa đồng nội thật giản dị mà thấm sâu. Tôi học được ở ông văn phong mượt mà và giàu chất thơ.

Rồi năm mười tuổi cha ông đưa cả gia đình về Biên Hòa, xa cảnh sông già rừng thẳm, vào học trường mang tên Pháp là Ecode Primaire Complémentaire de Biên Hòa (tức trường tiểu học Nguyễn Du ngày nay). Được học hành tử tế, được nghe tiếng sáo của bác Nam Trù- nghệ nhân mù, chính tiếng sáo ấy đã thổi vào tâm hồn chàng thanh niên những khúc ca tình tự ngọt ngào yêu dấu về quê hương.

Trong những năm tháng của thời kỳ mặt trận dân chủ (1936-1939), ông nuôi mộng lập một gánh hát nghiệp dư lấy tiền quỹ cứu tế, và may mắn ông quen biết và gặp soạn giả Trần Hữu Trang- một tên tuổi sân khấu mà nhiều người yêu mến. Con người ông là vậy từ nhỏ đã luôn được khát khao và cống hiến cho đời.

Tôi cảm phục ông bởi ông biết rất nhiều nghề, mở tiệm may, tiệm hớt tóc. Sau khi mẹ mất (1942) rồi cha mất (1943) nỗi đau liên tiếp ông phải “quảng túi thơ” để lo cho gia đình, thay cha cai quản lò than ở giữa rừng Mã Đà, Trị An. Tuy làm ăn thất bại gia đình rơi vào cảnh khó khăn nhưng ông vẫn không chùn bước bằng một nghị lực phi thường.

Khát vọng tự do đã đưa Lý Văn Sâm đến với cách mạng một cách tự nhiên và rất sớm, ông tham gia rải truyền đơn tuyên truyền cách mạng trong thanh niên và học sinh ở Biên Hòa. Trong những ngày tháng 8 năm 1945 ông đã trở thành cán bộ tuyên truyền một chiến sĩ gan góc, trung kiên.

Để khơi dậy tinh thần yêu nước, tinh thần quật khởi đả phá chế độ tàn ác của giặc Pháp và bè lũ tay sai ông đã viết báo ở Sài Gòn vào những năm 1947- 1950. Sống nay đây mai đó tiền nhuận bút vẫn thiếu trước hụt sau, cơm đĩa, cà phê vọt, thuốc lá loại xoàng và cứ thế suốt bốn năm sống lay lắt ở “ Hòn ngọc viễn đông” xung quanh dày đặc mật vụ, bọn phản bội nên ông phải đổi chỗ liên tục có đêm tới hai lần. Ai đã từng được gặp Lý Văn Sâm sẽ thấy vóc dáng nhỏ bé của ông, với vóc dáng nhỏ bé ấy ông đã trườn trên mái tôn nóng hầm hập, chui xuống ống cống ngập nước, chạy trên những con hẻm ngoắt ngoéo lẩn giữa đám đông để tẩu thoát. Những năm tháng trước khi vào chiến khu của ông là như vậy đó, tôi cảm phục ông.

Nhà văn Lý Văn Sâm cùng đồng đội

Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập.

Năm 1950 Lý Văn Sâm vào chiến khu và sau năm 1954 hiệp định Giơ-ne-vơ ông trở lại thành. Là một ngòi bút xông xáo, với dũng khí và tài năng ông đã bắn phát đại bác vào chế độ Ngô Đình Diệm bằng truyện ngắn “Chuông rung trên tháp đồ”. Tên chánh mật thám lúc bấy giờ phải gầm lên “Một truyện nguy hiểm. Anh bị bắt vì cái truyện ngắn nguy hiểm đó anh biết không? Tại sao anh lại dám động đến tổng thống của chúng tôi? Anh ở tù mục xương anh biết không? ”. Chúng bắt ông rồi tra tấn dã man nhưng ông không khai tổ chức hoạt động và các nhà văn, nhà báo nằm vùng. Hành động của ông làm tôi cảm phục, tôi cảm phục về sự kiên trung của ông. Rồi Lý Văn Sâm bị đưa về nhà lao Tân Hiệp (Biên hòa).

Đêm 2 tháng 12 năm 1956 hơn năm trăm tù nhân phá khám, những người tù mang khát vọng tự do khẩn trương tìm đường về chiến khu trong đó có Lý Văn Sâm. Những năm tháng ở Ban tuyên huấn cục- nghĩa là những năm tháng ở rừng ông không nề hà bất cứ công việc gì. Từ làm chính trị viên đoàn văn công giải phóng thuở ban đầu đến khi thành lập hội Văn nghệ giải phóng. Năm 1963 thì đảm nhiệm tổng thư kí đầu tiên. Dù ở cương vị nào người ta cũng nhận ra ông, một con người nhẹ nhàng từ tốn trong dáng đi, cách nói và cả trong công việc điều hành.

**Nhà văn Lý Văn Sâm (bên phải) cùng Hoàng Văn Bôn
và nhạc sĩ Lưu Hữu Phước trong chiến khu Đ**

Nguồn: www.nhavantphcm.com.vn

Năm 1975 Lý Văn Sâm trở về trong đoàn quân giải phóng với cương vị là tổng thư kí hội Văn nghệ giải phóng. Viết truyện ngắn, bút kí, viết tiểu thuyết, làm thơ, soạn cải lương... ông đều trải qua. Các tác phẩm của ông đã hiện hình sông, dáng núi, cảnh rừng và nhất là con người miền đông Nam bộ, đặc biệt là cảnh là người ở hai vùng đất Sài Gòn và Đồng Nai. Ẩn dưới lớp vỏ chữ nghĩa là trái tim của một nhà văn luôn thổn thức trước số phận của quê hương và đất nước bị giày xéo và cao hơn hết là khát vọng giành được độc lập, tự do. Trái tim ông trong trẻo và giàu tình yêu quê hương đất nước đến nhường nào. Không hiểu sao cứ mỗi lần đọc truyện của ông tôi lại thấy ông như người nhạc trưởng vẽ nên những nốt nhạc trầm bổng, nốt nhạc của con người và quê hương.

Năm 1976-1981 ông là đại biểu Quốc hội khóa VI và có những đóng góp lớn cho nền văn học nước nhà.

**Nhà văn Lý Văn Sâm (đứng thứ ba từ trái sang)
tham dự Hội nghị quốc tế tại Liên Xô**

Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập.

Năm 1979 nhà văn Lý Văn Sâm về Đồng Nai nhận chức Chủ tịch hội Văn nghệ Đồng Nai. Ông là người cầm cân nảy mực làm cho Hội văn nghệ khởi sắc. Mười ba năm làm Chủ tịch hội Văn học tỉnh Đồng Nai, ông ở lại căn phòng đơn sơ của hội, một cái bàn, một cái giường vài bộ quần áo, dây mai-xo để đun nước, ông không thích ăn thịt cá... Ông ngại ngùng trước những buổi tiệc tùng sang trọng, không thích đao to búa lớn. Trong cuộc sống ông giản dị, nhã nhặn trong cách đi, dáng đứng, trong hành xử giao tiếp, phần nào thể hiện được tính cách của ông. Một người lớn lên từ miền Đông trông rất thanh cao mà vô cùng mạnh mẽ.

Ra nước ngoài thăm hội nhà văn Hungary năm 1979. Ông phụ trách đoàn trí thức Việt Nam thăm Liên Xô năm 1980. Tham gia đoàn đại biểu trao đổi văn hóa với cộng hòa dân chủ Đức. đi đến đâu ông cũng thể hiện được bản lĩnh của một người trí thức.

Nhà văn Lý Văn Sâm (ngồi giữa) trong buổi họp với văn nghệ sĩ

Từ mái nhà của Hội Văn nghệ Đồng Nai đã sản sinh ra một đội ngũ sáng tác trẻ như Khôi Vũ, Nguyễn Đức Thọ, Đào Minh, Vũ Thanh Văn, Vũ Xuân Hương, Bùi Quang Huy, ... Trong đó, có sự đóng góp rất lớn của nhà văn Lý Văn Sâm về công sức, nghề nghiệp và nhân cách. Nhờ ông mà Đồng Nai trở thành một vườn ươm văn học.

**Nhà văn Lý Văn Sâm (ngồi giữa)
và Hoàng Văn Bôn bên các nhà văn trẻ của Đồng Nai**

Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập.

Nguồn: www.khoavanhoc-ngonngu.edu.vn

Những năm tháng tuổi già Lý Văn Sâm vẫn miệt mài viết, ông nghĩ: “Viết về cái mới thì làm sao bằng lớp trẻ, viết về cái cũ cũng phải khác đi chứ, cứ lối cũ ta về thì ai đọc” trong sáng tác ông luôn đi tìm cái mới. Sau cơn tai biến ông trở về thăm quê hương lần cuối trên chiếc xe lăn, tới sông Đồng Nai khúc bên đò Bình Ninh ông rửa mặt bằng nước sông như những ngày thơ bé. Lặng lẽ nhìn cảnh vật, những kỉ niệm một thời trai trẻ lại hiện về, đôi mắt nhà văn ứa hai giọt nước mắt. ông đang xúc động hay đang thầm cảm ơn quê hương đã nuôi dưỡng mình.

Ngày 14 tháng 9 năm 2000 (14 tháng 8 năm Canh Thìn) ông từ trần tại TP Hồ Chí Minh. Ông đã được truy tặng giải thưởng về Văn học Nghệ thuật năm 2007.

Với những cống hiến lớn lao của nhà văn, nhà báo, nhà cách mạng Lý Văn Sâm trên nhiều mặt trận cách mạng, văn hóa, văn học, ông được nhà nước tặng nhiều danh hiệu cao quý như: Huân chương độc lập hạng nhì, huân chương kháng chiến hạng nhất, huy chương vì sự nghiệp văn học Việt Nam, huy hiệu 40 năm tuổi Đảng.

Lý Văn Sâm là người chiến sĩ gan góc, kiên trung, luôn khát khao nghệ thuật, hướng người đọc đến lý tưởng sống cao đẹp, là nhà văn xuất sắc của miền Nam. Ông- một con người có nhân cách sống thật bình dị tôi rất cảm phục và kính trọng ông.

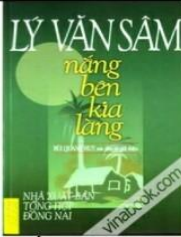
Khi ông mất, tôi không thể đến tiễn đưa ông, sau này tôi mới có dịp ghé lại nghĩa trang thành phố Hồ Chí Minh nơi ông an nghỉ. Bài viết này như một nén nhang dâng lên nhà văn Lý Văn Sâm để thay lời tri ân.

Người đi không về
Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập

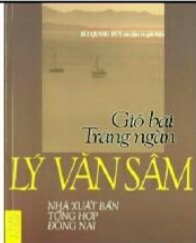
Rồng bay trên núi Gia-Nhạng
Nguồn: Sách Lý Văn Sâm toàn tập

Năng bên kia làng
Nguồn: www.halobuy.vn

Người đi không về
Nguồn: www.sachxua.net

Gió bãi trắng ngàn
Nguồn: www.halobuy.vn

Chiến vòng ngọc thạch
Nguồn: www.sachxua.net

**Các tác phẩm
của nhà văn Lý Văn Sâm**

**Mộ nhà văn Lý Văn Sâm
tại nghĩa trang TP. Hồ Chí Minh**

LỜI KẾT

Để hoàn thành bài dự thi, tôi xin chân thành cảm ơn các đơn vị:

- Bảo tàng Đồng Nai
- Thư viện tỉnh Đồng Nai
- Nghĩa trang liệt sĩ tỉnh Đồng Nai
- Báo Đồng Nai

Xin chân thành cảm ơn

- Nguồn tư liệu từ Ban tổ chức hội thi “ Tìm hiểu giá trị văn hóa- lịch sử Đồng Nai”
- Nguồn www.nhavantphcm.com.vn
- Nguồn www.khoavanhoc-ngonngu.edu.vn
- Tư liệu, hình ảnh từ thân nhân liệt sĩ Hoàng Bá Bích (206 Đồng Khởi- Biên Hòa)

Đồng Nai không phải là nơi tôi sinh ra nhưng là quê hương thứ hai của tôi và sẽ mãi là niềm tự hào, tôi trân quý những giá trị văn hóa- lịch sử nơi đây để càng thêm yêu mảnh đất này. “Về Đồng Nai cho em theo về Đồng Nai. Về đây thăm chiến khu Đ...”

Vì thời gian có hạn, trong bài viết có thể chưa hoàn chỉnh, một số hình ảnh hơi mờ vì đã cũ, rất mong sự đóng góp ý kiến của Ban tổ chức hội thi.

Chân thành cảm ơn Ban tổ chức hội thi “ Tìm hiểu giá trị văn hóa – lịch sử Đồng Nai năm 2016” đã cho tôi có dịp để thực hiện tâm nguyện của mình.

